

As lianghui e o factor exterior

Description

Non habrá asunto, grande ou pequeno, na axenda chinesa que escape ás “dúas sesións”. Todos e cada un dos tópicos ao uso, desde a redución dos excesos de capacidade ou da contaminación á mellora da supervisión a todos os niveis, saltarán á palestra nun ou outro momento da man dos delegados presentes.

Non habrá asunto, grande ou pequeno, na axenda chinesa que escape ás “dúas sesións”. Todos e cada un dos tópicos ao uso, desde a redución dos excesos de capacidade ou da contaminación á mellora da supervisión a todos os niveis, saltarán á palestra nun ou outro momento da man dos delegados presentes.

Este ano, a esa narrativa, tan habitual nestes foros, cabe sumar, no entanto, un contexto determinado por dúas circunstancias sobresaíntes. Dunha banda, a celebración no outono do XIX Congreso do PCCh, e, doutra, o agravamento da incerteza internacional. No primeiro caso, as lianghui deste ano adquiren o inevitable trazo dunha plataforma preparatoria de devandito cónclave achantando o camiño para efectuar non só o balance do exercicio precedente senón tamén do primeiro lustro do actual equipo dirixente á fronte do Partido Comunista de China.

No segundo caso, a inestabilidade reinante na política internacional está xerando unha inesperada confusión. Ao estoupido da crise económica en 2008 e a súa secuela de consecuencias socioeconómicas coñecidas, súmase agora a súa tradución política noutra escala, provocando unha volta de rosca de imprevisibles efectos. O desconcerto provocado polo Brexit primeiro e o triunfo de Donald Trump en EUA despois, máis o delicado da conxuntura continental europea con grandes tensións abertas non só económicas senón tamén sociopolíticas, así como a persistencia de conflitos que ameazan con cronificarse (desde Ucraína a Libia pasando pola guerra en Siria, entre outros) e nos que o papel de Occidente foi errático, trazan insuficiencias que esixen pronto remedio.

É por iso que aínda que nas dúas sesións prestarase atención aos temas habituais nos titulares (previsión de crecemento, porcentaxe de aumento do gasto en defensa, etc), a clave discursiva pasa por outras dimensións menos numéricas. A cuestión central é si China suporá ou non un dique de contención contra a incerteza non só desde o punto de vista conceptual senón tamén proactivo. É dicir, non só se trata de prever medidas que garantan a propia estabilidade interna senón de saber si existe a disposición a alentar propostas que a procuren internacionalmente nun contexto sensiblemente adverso.

O desenvolvemento dos acontecementos en EUA baixo a administración Trump invoca dous conceptos que ameazan con presidir a súa xestión: proteccionismo e unilateralismo. Fronte a eles, China suxire unha mensaxe situada nas antípodas: globalización inclusiva e multilateralismo. A axenda chinesa deste ano (desde o próximo cume da Franxa e a Ruta ao encontro dos BRICS que lle seguirá) abunda en devanditos preceptos. Si o G20 concibiuse como alternativa con presenza dos países emerxentes á impotencia do G8-1 (Rusia) para resolver os problemas derivados da crise financeira internacional, a hora parece chegar para innovar mecanismos que provean dunha maior estabilidade global. Non é algo que ningún país poida garantir por si só. Isto quedou suficientemente demostrado. Pero China ten ante si a oportunidade de participar de forma máis substancial e activa na xestión do tramo final da posguerra fría aportando as doses de cordura que hoxe parecen ausentes nas prazas principais de Occidente.

Os problemas aos que China enfróntase internamente non son menores e reclámanlle non pouca dedicación. Garantir a estabilidade nun contexto tan delicado da súa transición non é tarefa fácil. Os retos económicos e financeiros son imponentes pese a que a folla de ruta está trazada. A aplicación depende de melloralas gobernanza, asegurando un liderado eficiente e unha supervisión que resolva as tensións que provoca. A atención aos riscos é e será máxima ao longo do presente exercicio e as lianghui evocarán esa contorna. Pero nesta China tan conectada co mundo, o factor exterior crece en importancia para garantir a propia estabilidade interna. Por iso, cabe esperar que nestas dúas sesións trasládense máis propostas relacionadas coa visión e o papel de China no mundo.

APARTADO TEMÁTICO GEOGRÁFICOS

China
e
o
mundo
chinés

ETIQUETAS

China PCCh EUA Xi Jinping Trump núcleo dúas sesións

IDIOMA

Galego

INVESTIGACIÓN

Observatorio de la Política China

Date Created

Marzo 10, 2017

Meta Fields

Autoria : 3717

Data publicación : 2017-03-10 00:00:00